

en Maade, som ikke kan Andet end opfylde enhver fædrelandskjærlig Mand med den bedste Betyrning, dog maasse har bragt noget Godt med sig.

N. J. Larsen: For at undgaa mulige Misforstaaelser og Misdyndinger finder jeg Anledning til udtryffeligt at udtale, at naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgtreds (Brandes) har talt i denne Sag som Medlem af Udvalget, saa har han, saaledes som han har talt, ikke talt i Kraft af noget Ordførerskab fra de andre Venstremedlemmers Side i Udvalget. Jeg ønsker udtryffeligt at betone det, fordi, naar man som jeg fra første Færd har havt den Anstuelse, at en passende Bolig for Rigsdagen i Slottet vilde være at foretrække for en særlig Rigsdagsbygning, og naar man har havt den Tilfredsstillelse at se, at denne Anstuelse har vundet flere og flere Tilhængere, og naar der nu foreligger et Forslag, som fører et Skridt fremad i denne Retning, saa vilde jeg finde det beklageligt, om noget Medlem af Hensyn til den førte Debats Karakter skulde lade sig afholde fra at stemme i den Retning, som jeg anser for rigtig og er med til at anbefale, nemlig det foreliggende Flertalsforslag.

Berg: Jeg vil bede undskyldte, at jeg deltager efter mit første Foredrag i Diskussionen, som efter Afstemningen ved 2den Behandling kun er theoretisk, thi da stemte man efter det Forhold: 12 Medlemmer for og 1 mod Loven, og det Samme antager jeg bliver Tilfældet nu. Det er kun de til mig rettede Bemærkninger i Anledning af min første Udtalelse, der fordrer Gjenvar. Den ærede Ordfører stjød Hs. Maj. Kongen ind imellem Folkethinget og Hs. Majestæts Ministre. Det finder jeg ikke at være nogen konstitutionel Betragtning. Naar vi forhandle en af Ministeriet forelagt Sag, saa have vi kun med dette Ministerium at gøre ved Forhandlingen af Sagen, og derfor siger jeg uden at omtale de Hensyn, der ligge udenfor det Spørgsmaal, at jeg vilde gjerne have set, at Folkethingets Flertal havde delt den Betragtning, ved en Afstemning bestemt at betone, at saa længe Folkets Ret i den Grad er kræntet ved Hs. Majestæts Ministre, saa længe give vi ikke dette Ministerium under nogen Betingelse det Tillidsvotum, der ligger i Vedtagelsen af et Lovforslag af denne Bestaaffenhed. Jeg siger, jeg vilde gjerne have set det. Vi ere ovre paa den anden Betragtning, som den ærede Ordfører jagde: Det er smukt, det er værdigt for Folkethinget at vedtage saa den Lov, saa den

Lov, af hvilken Bestaaffenhed Lovene end ere. Vi gjøre vor Pligt, og vor Pligt er at vedtage Ministeriets Love, og saa maa vi biete, vente og haabe, at der en Gang vil komme en Afløsning af den politiske Stilling, vi nu ere i, en Afløsning, som maasse bliver Fred, men Fred i Fangenskab og ikke i Frihed.

Lauridsen: Jeg har ligesom det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) taget Ordet for at motivere min Afstemning i denne Sag. Grunden til, at jeg stemmer mod Lovforslaget, er ikke politisk, thi med Hensyn til den politiske Betragtning af Sagen er jeg enig med det ærede Medlem for Langeland (Brandes) i, at et afbrændt Slot maa betragtes som en afbrændt Skole, og jeg har tillige den Opfattelse, at de Penge, der her anvendes, selv om de blive anvendte til en mindre heldig Kongeborg eller en mindre heldig Rigsdagsbygning, ere bedre anvendte end f. Ex. til yderligere Befæstninger her i Landet. Thi om Befæstninger har jeg og mine Vælgere den samme Mening, at det er Ting, der hverken nytte eller nytte i Landet. Grunden til, at jeg stemte i Gaar, som jeg gjorde, var heller ikke den, at jeg mener, at der i denne Sag ligger noget som helst Tillidsvotum. Jeg kan ikke se, at der ligger noget større Tillidsvotum heri, end der f. Ex. laa i Konverteringsloven. Jeg vil endog saa gaa saa vidt at sige, at det forekommer mig, at der ikke er et større Tillidsvotum i at betro Regjeringen Penge til at lade udføre Tegninger, end der f. Ex. er i at betro den Oldenborreløven eller Husdyrløven. Grunden til, at jeg i Dag fastholder min Afstemning, er udelukkende reel i Henshold til, hvad der er fremkommet fra den ærede Ordfører for Mindretallet i Gaar, nemlig, at Sagen staar for mig som ikke tilstrækkelig oplyst, og dertil kommer, at jeg ikke er ganske klar over, at man ikke præjudicerer Sagen. Havde man et bestemt, klart Udtryk, saavel fra den høitærede Minister som fra Ordføreren om, at der ikke var præjudiceret det Mindste i nogen Henseende — jeg tror, der kunde ansøres praktiske Indvendinger dertil — vilde jeg maasse ogsaa af Hensyn til Landets Kunstinere i disse daarlige Tider stemme for Sagen. Men da det staar tvivlsomt for mig, om man ikke præjudicerer Fremtiden, vil jeg, saa længe indtil yderligere Oplysninger foreligge, stemme imod Forslaget uden derfor at indicere nogen som helst Politisk; tværtimod, derigjennem erklærer jeg mig enig i den i denne Samling fra vort Parti førte Politisk, nemlig Forhandling paa sagligt Grundlag, og det er det Saglige, der er mig uklart.